

Wprowadzenie

Michał wyglądał na zmartwionego. Przez całe lekcje siedział smutny i zamyślony. Nie zwracał wielkiej uwagi na kolegów ani na to, co działo się na zajęciach. Gdy tylko przebrzmiał ostatni dzwonek, podeszła do niego Iza:

– Co się z tobą dziś dzieje? – spytała zaniepokojona.

– Ech, nic takiego. Chciałem wstąpić do klubu rycerskiego. To taka fajna organizacja, można tam nauczyć się sporo ciekawych rzeczy o historii średniowiecza, czasami nawet postrzelać z kuszy. Od dawna marzyłem, aby się tam dostać i w końcu pojawiła się szansa, żeby mnie przyjęli.

– No to powinieneś być chyba zadowolony? – nie zrozumiała Iza.

– Właśnie nie. Przeczytałem ich kodeks honorowy i nie ma on wiele wspólnego z prawdziwym rycerskim kodeksem. Uważam, że to nie w porządku, tym bardziej, że zbyt ulgowo traktują niektóre sprawy. Jeśli ktoś chce być rycerzem, powinien przestrzegać pewnych wartości, nie uważasz?

– A skąd wiesz jakie one były? – zapytała Iza.

– Prawdziwy kodeks zachował się po dziś dzień.

Powiedziałem im o tym i pokazałem nawet, ale nie byli zachwyceni. Stwierdzili, że coś sobie wymyślam.

– No to może daj sobie spokój z tym starym kodeksem – Iza wzruszyła. – Co to za różnica? Przecież istniał tak dawno.

– Ależ Iza! – Michał był zaskoczony. – Przecież chodzi o prawdę historyczną i o prawdziwe wartości. Prawdy zawsze trzeba bronić, inaczej wszystko z czasem stałoby się względne i nieprawdziwe.

– W takim razie musisz z nimi jeszcze porozmawiać – zakończyła Iza. – Przygotuj sobie jak najlepsze argumenty i spróbuj im otworzyć oczy.

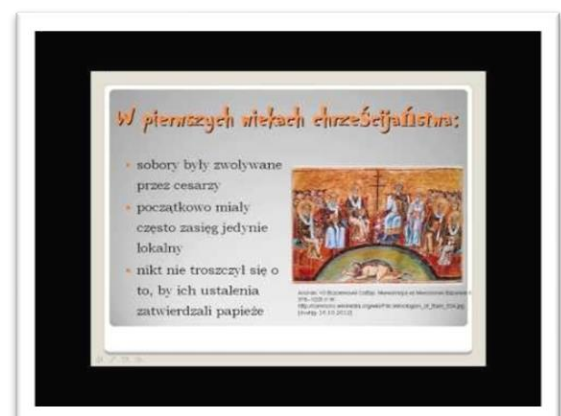
Przed jakim problemem stanął Michał?

Dlaczego odpowiedzialni za klub rycerski nie chcieli przyjąć dawnego kodeksu?

Dlaczego Michał chciał zmienić kodeks honorowy?

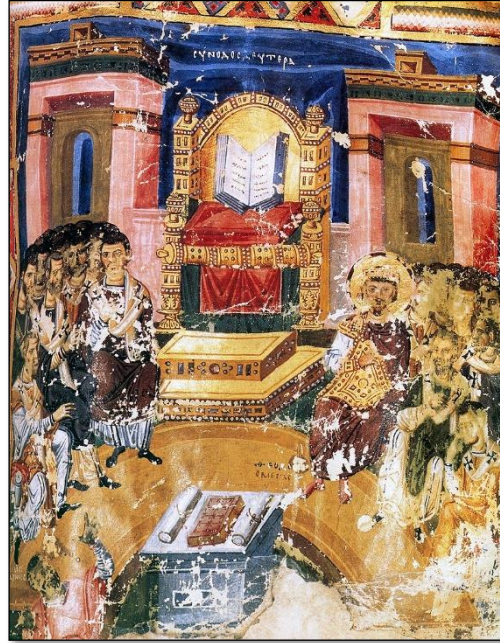
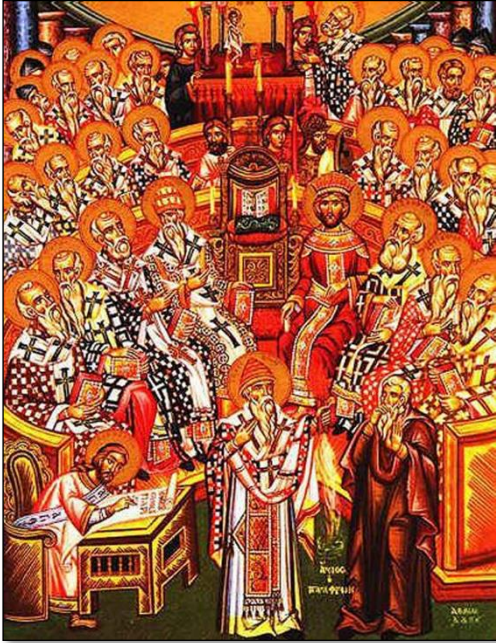
Jak powinien zachować się Michał?

Sobór – w kościele katolickim – zgromadzenie biskupów z całego świata pod przewodnictwem papieża (lub jego delegata), obradujące nad sprawami wiary, organizacji i dyscypliny kościelnej.

Biskupi gromadzili się, by podejmować ważne decyzje w sprawach Kościoła już w połowie II wieku, jednak te pierwsze zgromadzenia miały jedynie zasięg lokalny (nie dotyczyły całego Kościoła powszechnego).

Zupełnie inna niż dziś była też procedura zwoływania soborów pierwszych wieków – czynił to cesarz i niekoniecznie zabiegał o to, by soborowe decyzje były zatwierdzane przez papieży. Dziś Kościół rzymskokatolicki uznaje 21 soborów powszechnych. Pierwszy z nich został zwołany w IV wieku, ostatni w wieku XX (był to Sobór Watykański II).

Interesuje nas dziś szczególnie nauczanie dwóch soborów:

- nicejskiego (325 r.) i
- konstantynopolskiego I (381 r.).

Sobory te zajęły się rodzajami się w IV wieku herezjami teologicznymi. Zobaczmy bliżej, czego dotyczyły.

SOBORY IV WIEKU

CZAS	325 r.	381 r.
MIEJSCE	Nicea	Konstantynopol
INICJATOR	Cesarz Konstantyn	Cesarz Teodozjusz
UCZESTNICY	Głównie biskupi ze Wschodu.	Pierwotnie miał to być sobór wschodni, potem uznany też na Zachodzie.
POWÓD ZWOŁANIA	Konieczność ustosunkowania się do poglądów Ariusza.	Konieczność ustosunkowania się do herezji teologicznych.
OWOCE PRAC	Potępienie Ariusza i nakaz spalania jego ksiąg.	Ostateczne potępienie arianizmu, jednoznaczna wypowiedź przeciwko macedonianizmowi.
ORZECZENIE W SPRAWACH WIARY	Wierzymy [...] w <ul style="list-style-type: none"> •jednego Pana naszego Jezusa Chrystusa, •Syna Boga jednorodzonego [...], •Boga prawdziwego z Boga prawdziwego, •zrodzonego, a nie uczynionego, •współistotnego z Ojcem [...]. 	Wierzymy [...] w <ul style="list-style-type: none"> •Ducha Świętego, •Pana i ożywiiciela, •który od Ojca i Syna pochodzi [...] •[...] i wraz z Ojcem i Synem czczony jest i wielbiony.

Owocem pracy obydwu zaprezentowanych soborów było powstanie wyznania wiary, określanego do dziś mianem nicejsko-konstantynopolitańskiego. Odmawiamy je podczas Mszy Świętej w każdą niedzielę. Przypomnijmy sobie treść tego wyznania wiary.

Sobór w
Nicei
(325 r.)

Sobór w
konstantyno
polu (381 r.)

Nicejsko-
konstantynopoli-
tańskie
wyznanie wiary

Zadanie:

Kliknij:
<https://learningapps.org/view11633482>

Zadanie:

Kliknij:
<https://learningapps.org/view14937978>

Zadanie – Posługując się treścią nicejsko-konstantynopolińskiego wyznania wiary, uzupełnij tabelę.

Wierzę...

... to znaczy wyznaję, że...

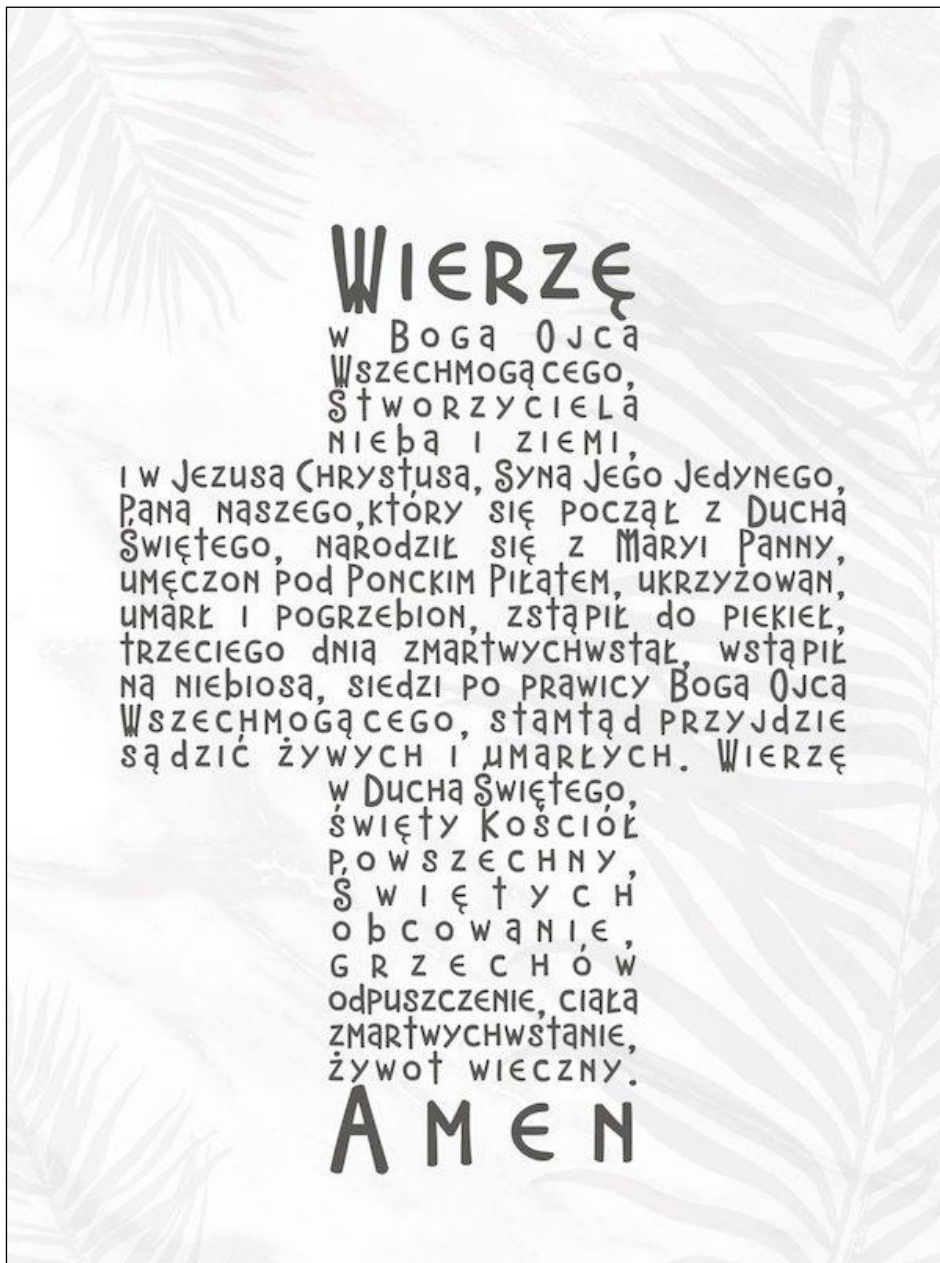
w Boga Ojca Wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi...

w Syna Bożego jednorodzonego...

w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela...

Zapamiętaj!!!

W odpowiedzi na rodzące się w IV wieku herezje cesarze zwoływali sobory. Pierwszy sobór powszechny zwołany został do Nicei w roku 325. W roku 381 w Konstantynopolu kolejny sobór wypowiedział się w sprawie niektórych herezji. Owocem prac wymienionych soborów jest używane do dnia dzisiejszego w kościele nicejsko-konstantynopolińskie wyznanie wiary, które odmawiamy w czasie Mszy św. w każdą niedzielę i uroczystość.

Modlitwa

Wierzę w Ciebie, Boże żywy,
W Trójcy jedyny, prawdziwy
Wierzę w coś Objawił Boże,
Twe słowo mylić nie może.
Amen.

Źródła grafik:

<https://pixabay.com/pl/photos/odtw%C3%B3stwo-histeryczne-%C5%9Bredniowiecze-904716/>

https://pl.wikipedia.org/wiki/Sob%C3%B3r_nicejski_I#/media/Plik:THE_FIRST_COUNCIL_OF_NICEA.jpg

https://pl.wikipedia.org/wiki/Sob%C3%B3r_konstantynopolita%C5%84ski_I#/media/Plik:CouncilOfConstantinople381BnFMSG510.jpg

<http://denews.pl/wp-content/uploads/2019/07/wdqwd08-600x800.jpg>